ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՐԴԻՒՆՔՈՒՄ ՎՏԱՆԳԱՒՈՐ ՀԵՏԵՒԱՆՔՆԵՐ

ՀՀ Գերագոյն Խորհրդի երկրորդ նստաշրջանն իր աշխատանքը վերսկսեց վարչական իրաւախախտումների վերաբերեալ օրէնքի նախագծի քննարկմամբ։ Այն դէպքում, երբ հանրապետութիւնը ապրում է տագնապալից օրեր. քաղաքական, տնտեսական ծանր կացութիւն, ընկերային, իրաւական անապահովուածութիւն, կենտրոնական իշխանութիւնների բացայայտ ճնշումներ, արցախահայութեան բռնի տեղահանումներ, նոր յարձակումներ սահմանամերձ գիւղերի վրայ եւ այլն։

Ստեղծուած իրավիճակը յղի է անսրբագրելի հետեւանքներով եւ կարող է ճակատագրական դառնալ ոչ միայն անկախութեան գործընթացի, այլեւ մեր ժողովրդի համար ընդհանրապէս, որի գլխին կախուած վտանգը հեռացնելու փոխարէն, ընդհակառակը, փորձեր են արւում չնկատելու տալ այն, վարագուրել արտաքին քաղաքականութեան պատրանքներով։ Որն է այդ քաղաքականութիւնը եւ ինչ արդիւնք է տուել այն ցայսօր։ Եթէ Ֆրանսիայի պրեզիդենտի հետ հանդիպման փաստն ինքնին արդիւնք համարվի, ապա այդպիսի քաղաքականութեամբ հեռուն չես գնա, մանաւանդ, երբ Մոսկուան չի թաքցնում, որ Հայաստանի հարցերը մէկ այլ տեղ, բացի Մոսկուայից, վճռուել չեն կարող։

Իսկ հանրապետութեան պրեզիդենտի ընտրութիւնը կամ նախագահին պրեզիդենտական լիազօրութիւններով օժտելը ոչինչ չի կարող փոխել եւ, ըստ էութեան, այլ նպատակ չի հետապնդում, քան սոսկ ժամանակի շահում վերջնականապէս չըհիասթափեցնելու դեռեւս յոյսերով օրօրուող մարդկանց, նոր խոստումներով գրաւելու քաղաքական միտքը։ Մինչդեռ եղած բոլոր ուժերն ու կարողութիւնները մեր ժողովրդին սպառնացող վտանգը վերացնելուն, հանրապետութեան ներքին հարցերը լուծելուն, կենտրոնի հետ յարաբերութիւնները կարգաւորելուն նպատակաուղղելու փոխարէն, փաստօրէն, ծառայեցւում է հանրապետութիւնում իշխանութեան համակենտրոնացմանը։